

Az alapeljárás felei

Felperes: CV

Alperes: DU

Rendelkező rész

A házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. november 27-i 2201/2003/EK tanácsi rendelet 10. cikkét és a tartással kapcsolatos ügyekben a joghatóságról, az alkalmazandó jogról, a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, valamint az e területen folytatott együttműködésről szóló, 2008. december 18-i 4/2009/EK tanácsi rendelet 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az alapeljárásban szereplőhöz hasonló ügyben, ahol az egyik szülő a gyermeket jogellenesen a gyermek szokásos tartózkodási helye szerinti tagállamtól eltérő tagállamba viszi, e másik tagállam bíróságai nem rendelkeznek joghatósággal az említett gyermek feletti felügyeleti jogra vagy a gyermek tartásdíjának megállapítására irányuló kérelem elbírálására, amennyiben semmi sem utal arra, hogy a másik szülő elfogadta volna a gyermek elvitelét, illetve hogy ne nyújtott volna be a gyermek visszavitele iránti kérelmet.

(¹) HL C 152., 2018.4.30.

A Fővárosi Ítéltábla (Magyarország) által 2018. január 18-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Lovasné Tóth Otília kontra ERSTE Bank Hungary Zrt.

(C-34/18. sz. ügy)

(2018/C 240/13)

Az eljárás nyelve: magyar

A kérdést előterjesztő bíróság

Fővárosi Ítéltábla

Az alapeljárás felei

Felperes: Lovasné Tóth Otília

Alperes: ERSTE Bank Hungary Zrt.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) A fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (¹) melléklete 1. pontjának q) alpontját úgy kell-e értelmezni, hogy az általánosan és minden további vizsgálatot szükségtelenné tevő módon közrendi szabály rangjával bíró uniós normaként tiltja általános vagy egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételként a bizonyítási kötelezettséget a fogyasztónak minősülő adósra átfordító célú vagy ilyen hatású szerződéses rendelkezés hitelező általi kikötését?
- 2) Amennyiben az irányelv melléklete 1. pontjának q) alpontja alapján a szerződési feltétel célját és hatását is értékelni kell, megállapítható-e az olyan szerződési feltétel fogyasztói jogokat akadályozó hatása,
 - amelyre figyelemmel a fogyasztónak minősülő adós alappal feltételezi, hogy a szerződést a maga egészében, valamennyi feltételre kiterjedően a hitelező által követelt módon és mértékben teljesítenie kell abban az esetben is, ha meggyőződése szerint a hitelező által kért szolgáltatással részben vagy egészben nem tartozik,
 - illetve amelynek az a hatása, hogy a fogyasztót korlátozza vagy elzárja a méltányos tárgyaláson alapuló vitarendezési módtól, mert a hitelezőnek elegendő erre a szerződési feltételre hivatkoznia ahhoz, hogy a jogvitát lezártnak tekintse?

- 3) Amennyiben az irányelv mellékletében felsorolt tartalmú szerződési feltételek tisztességtelenségéről is az irányelv 3. cikk (1) bekezdésében írt szempontok szerint kell döntenie, ebben az esetben megfelel-e az irányelv 5. cikkében foglalt világos és érthető megfogalmazás elvének a szerződés teljesítésével, a hitelezővel szembeni peres és peren kívüli viták rendezésével, illetőleg az igényérvényesítéssel kapcsolatos fogyasztói döntéseket befolyásoló olyan feltétel, amely nyelvtanilag ugyan világos, de joghatása csak a nemzeti jogszabályok értelmezésével állapítható meg, amelyben egységes bírói gyakorlat a szerződéskötés időpontjában nem volt, és az ezt követő években sem alakult ki?
- 4) Úgy kell-e értelmezni az irányelv mellékletének 1.m) pontját, hogy az egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel abban az esetben is lehet tisztességtelen, ha az a fogyasztóval szerződő felet jogosítja fel egyoldalúan a fogyasztó teljesítése szerződésszerűségének megítélésére, és ezt a fogyasztó még a szerződő felek bármelyikének teljesítése előtt magára nézve kötelezőnek elismeri?

(¹) HL L 95., 29. o.

A Törvényszék (harmadik tanács) T-120/16. sz., Tulliallan Burlington Ltd kontra az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ügyben 2017. december 6-án hozott ítélete ellen a Tulliallan Burlington Ltd által 2018. február 22-én benyújtott fellebbezés

(C-155/18. P. sz. ügy)

(2018/C 240/14)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Fellebbező: Tulliallan Burlington Ltd (képviselő: A. Norris Barrister)

A többi fél az eljárásban: az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO), Burlington Fashion GmbH

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a Törvényszéknek a Tulliallan Burlington Ltd által a fellebbezési tanács határozata ellen benyújtott keresetét elutasító ítéletét;
- helyezze hatályon kívül a fellebbezési tanács határozatát, másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé annak érdekében, hogy az a Bíróság ítéletének megfelelően határozzon;
- az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalát (EUIPO) és a Burlington Fashion GmbH-t kötelezze a Tulliallan Burlington Ltd részéről a jelen fellebbezéssel kapcsolatban felmerülő költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes (Tulliallan Burlington Ltd) arra hivatkozva él fellebbezéssel a Törvényszék ítéletével szemben, hogy az az alábbiak szerint tévesen alkalmazza a jogot:

1. Az európai uniós védjegyrendelet (¹) 8. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapított jogalapok

- a) A Törvényszék tévesen nem tett megállapítást a „kapcsolat” vonatkozásában.